

1975

1

Részlet egy londoni barátom leveléből:

„Értesülésem szerint az ottani *Intercontinental*-ban igen nehéz szobát kapni. Amennyiben módodban áll, légszivés egy kétágyas szobát öt napra (négy éjszaka) lefoglalni; a nagyobbik fiam is velem jön.”

Azon nyomban felhívtam a *Hotel Duna-Intercontinental* recepcióját, ahol közölték, hogy a kért novemberi időpontra nincs üres szobájuk.

Ez az eset jutott eszembe, amikor *Menyhárt Lajos* a *Hotel Duna-Intercontinental* igazgatójával beszélgettem a szálloda öt éves fennállása alkalmából.

— Valóban az a helyzet, — mondotta *Menyhárt Lajos*, hogy megszűnt a szezonális: nincs elő-és utóidény. A „megtelt” táblát akár egész évre ki-függeszthetjük.

— Minek tulajdonítható a szálloda iránti nagyarányú érdeklődés?

— Természetesen annak, hogy a külföldieket érdekli Magyarország. Jó hírünk kelt a világban. Magyarország ma már nemcsak élményt nyújtó sajátosságaival vonzza a külföldieket, hanem azzal is, hogy nálunk elfelejtik az élet stresszeit. A *Hotel Duna-Intercontinental* lehetővé teszi, hogy az egyre zaklatottabb életű emberek kellemes körülmények között pihenjék ki magukat és Budapesten — a különböző érdeklődési körrel rendelkezők — igényeiknek megfelelően szórakozzanak. Van köztük, akit a cigánymuzsikás vacsora szórakoztat, van aki megérkezése után nyomban azt kérdezi: milyen koncerteket hallhat, milyen kiállításokat nézhet meg.

— Egyes utazási irodák, mint például az európai luxusutazásokat rendező *AMEXCO*, *Lissone Lindemon*, *Caravantours* csak azért hoz Magyarországra vendéget, mert nálunk tudja elhelyezni a nagyon igényes ügyfeleit.

— Az öt év alatti tapasztalat tehát azt bizonyítja, hogy Budapesten szükség van a *Hotel Duna-Intercontinentalra*?

— Azt hiszem ez már a szakmai körökön kívül is köztudott. Szerintem azonban még két-három hasonló luxusszálló kellene. Ez persze nem azt jelenti, hogy a kispénzűek számára ne létesüljenek olcsóbb kategóriájú szállodák, hiszen ha vannak is a kapitalista rendszerben a jelenlegihez hasonló válságok, előnyös árért a szerényebb jövedelműek is útrakelnek.

— Kérem, adatszerűen is ismertesse a *Hotel Duna-Intercontinental* iránti érdeklődést.

— Az „*Idegenforgalom*” már közölte, hogy az 1970-es indulási évünk veszteséggel zárult, de már a következő esztendőben csaknem húsz millió forint volt a nyereség. Bár az 1974. évi mérlegünk még nem készült el, már most megállapíthatjuk, hogy az első évi 12,5 millió veszteséggel szemben 43 millió forint nyereségre számítunk.

Ötéves a Duna-Intercontinental

— Hogyan alakult a dollárbevétel?

— A nyitási évben 1,8 millió volt, 1974-ben már mintegy 4,8–5 millió dollárbevételt biztosra vehetünk. Ehhez még egy-két érdekes számot mondhatok. A vendégéjszakák száma az 1970-es 100 352-ről, 1974-re 143 200-ra emelkedett. A szálláskapacitás kihasználása 63 százalékról 84 százalékra nőtt.

— Ilyen nagyfokú kihasználtság nem befolyásolja-e a szálloda rendbentartását?

— A kérdés jogos. Az alapvetően jó minőségű technikai berendezés (lift, stb.) igen ritkán hibásodik meg. Ennek ellenére hatvantagú karbantartó részlegünk van, amelynek feladata: megelőzni a zavarokat, a bajokat. Szállodánk 349 szobájában 693 ágy van, dolgozóink összlétszáma pedig 630. Nyugodtan állíthatom, hogy a *Duna-Intercontinental* dolgozói szeretik e helyet; tudatában vannak, hogy valamennyiük munkaköre fontos, és igyekeznek helytállni.

— Hány év alatt térül meg a *Duna-Intercontinentalra* fordított beruházás?

— Ehhez tudni kell — feleli *Menyhárt Lajos* —, hogy egy szállodai beruházás visszatérülésének ideje általában 15–18 év. (Régebben több volt.) Úgy remélem, hogy a *Duna-Intercontinentalra* fordított beruházás összege alig valamivel több, mint nyolc esztendő után megtérül.

— Említett néhány olyan utazási irodát, amelyek csak azért küldik ügyfeleiket Magyarországra, mert Önöknél elhelyezhetik azokat. Más utazási irodákkal is van közvetlen kapcsolatuk?

— Természetesen, hiszen ez biztosítja számunkra vendégeink magas számát. Sokáig tartana azoknak a külföldi utazási irodáknak a neveit felsorolni, amelyekkel szerződéses kapcsolatban állunk, hiszen számuk meghaladja a kétszázat. A legtöbbje amerikai, kanadai, de elég sok az európai, különösen a nyugat-németországi, ausztriai vendégünk. Ezekről a területekről jönnek a legnagyobb számban. Úgy gondolom, az sem érdektelen, hogy 1974-ben harminc kongresszus színhelye volt szállodánk, és nemcsak világhírességek „adják a kilincset egymásnak” Csárda-termünkben, presszókban, a drink-bárban, hanem ott ülnek a budapestiek és a vidékről fővárosunkba látogatók is.

— Jövőbeni elgondolásai?

— Ezzel a kérdéssel kapcsolatban szólnom kell arról, hogy ez a szálloda, azért is foglal el előkelő helyet az *Intercontinental* hotelei között, mert olyan egyszerű szakember vett részt létesítésében, mint felejthetetlen elődöm, *Réder György*. Az ő elképzelései valósultak meg, és mi az ő szellemében igyekszünk munkáját folytatni. További elgondolásaink között szerepel egy uszoda és egy szauna építése. Az erre vonatkozó tanulmányterv már elkészült, és remélem, mielőbb eljön az ideje annak, hogy ez a most még vágnak tűnő terv megvalósuljon.

